

Kel: 2016.03.04. / T. B. K. J. K.

ELSŐFOK KÖZÖS ÖNKORMÁNYZATI HIVATAL
BALATONVILÁGOSI KIRENDELTSÉG

2016 MÁRC 04.	
526 -16 szám	mellettké
Utószám	

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Pfv.I.20.535/2015/5.szám

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a Dr. Bálint Tibor Ügyvédi Iroda (1052 Budapest, Régi Posta utca 12., ügyintéző: dr. Bálint Tibor ügyvéd) által képviselt Aranyföveny Szolgáltató Kft. (2543 Süttő, Rákóczi út 64.) I. rendű, az Ezüstnadas Kft. (2543 Süttő, Rákóczi út 64.) II. rendű az Ezüsthullám Kft. (2543 Süttő, Rákóczi út 64.) III. rendű, a Nyaraló Kft. (2543 Süttő, Rákóczi út 64.) IV. rendű, az Ezüstvíz Kft. (2543 Süttő, Rákóczi út 64.) V. rendű, a Golden Shine Kft. (2543 Süttő, Rákóczi út 64.) VI. rendű, a Világospart Kft. (2543 Süttő, Rákóczi út 64.) VII. rendű, Silversand Kft. (2543 Süttő, Rákóczi út 64.) VIII. rendű, a Silver-Bay Kft. (2543 Süttő, Rákóczi út 64.) IX. rendű felpereseknek a dr. Megyery Tamás ügyvéd (8200 Veszprém, Budapest utca 8.) által képviselt Balatonvilágos Község Önkormányzata (8171 Balatonvilágos, Csók sétány 38.) alperes ellen szerződés érvénytelenségének a megállapítása iránt a Veszprémi Városi Bíróság előtt 6.P.20.115/2012. számon folyamatban volt és a Veszprémi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Gf.40.080/2014/7. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperesek részéről 18. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Veszprémi Törvényszék 2.Gf.40.080/2014/7. számú jogerős ítéletét - a felperesek leletezés terhe mellett elrendelt illetékfizetési kötelezettségét megállapító rendelkezése kivételével - hatályon kívül helyezi;

az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és elrendeli a Balatonvilágos belterület 1222/1 helyrajzi szám alatt felvett kivett út, közforgalom elől elzárt magánút

Pfv.I.20.535/2015/5.szám

megnevezésű ingatlan és a Balatonvilágos belterület 1222/2 helyrajzi szám alatt felvett kivett beépítetlen terület megnevezésű ingatlan terhére a Balatonvilágos belterület 1417 helyrajzi szám alatt felvett közút megnevezésű ingatlan javára bejegyzett átjárási szolgalmi jog törlését, és az alperest ennek a tűrésére kötelezi.

Megkeresi a Siófoki Járási Hivatal Földhivatali Osztályát, hogy a felperések tulajdonában álló Balatonvilágos belterület 1222/1 helyrajzi szám alatt felvett kivett út, közforgalom elől elzárt magánút és a Balatonvilágos belterület 1222/2. helyrajzi szám alatt felvett kivett beépítetlen terület megnevezésű ingatlant terhelő, az alperes tulajdonában álló Balatonvilágos belterület 1417 helyrajzi szám alatt felvett közút megnevezésű ingatlan javára bejegyzett átjárási szolgalmi jogot a bejegyzés érvénytelensége címén törölje.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek összesen 4.618.000 (Négymillió-hatszáztizennyolcezer) forint együttes első- és másodfokú, valamint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I. rendű felperes a 2008. május 20-án kelt megállapodás alapján továbbértékesítés céljából megszerezte a balatonvilágosi 1222. helyrajzi számú ingatlan tulajdonjogát. A II-IX. rendű felperések az I. rendű felperesből való kiválással alakultak meg, és tulajdonjogot szereztek a telekalakítással kialakított 1/222/3-9. helyrajzi számú ingatlanokban. Az I. rendű felperes kizárólagos tulajdona a balatonvilágosi 1222/1. helyrajzi számú kivett út, közforgalom elől elzárt magánút megnevezésű ingatlan. Az 1222/2. helyrajzi számú kivett beépítetlen terület megnevezésű ingatlan a felperések közös tulajdona. Az 1417. helyrajzi számú közút megnevezésű ingatlan az alperes tulajdona.

Az alperes önkormányzat képviselő testülete 14/2009. (IX.08.) rendeletével változtatási tilalmat rendelt el, amelynek a hatálya a parti sétány kialakítására alkalmasként megjelölt nyomvonal által érintett valamennyi

Pfv. I.20.535/2015/5.szám

ingatlanra kiterjedt, ide értve az 1222. helyrajzi számú és az abból telekalakítással létrehozott ingatlanokat is.

A felperesek és az alperes 2010. március 23-án megállapodást kötöttek, amelyben az 1222/1. helyrajzi számú és az 1222/2. helyrajzi számú ingatlanok terhére és az 1417. helyrajzi számú ingatlan javára szolgalmat alapítottak az uralkodó telek megközelítése céljából. 2010. április 26-án a felperesek és az alperes között ugyanezzel a tartalommal újabb megállapodás (a továbbiakban: megállapodás) jött létre. A megállapodás 4. pontja szerint a szolgalmat alapításának ellentételezése céljából a szolgalmi jog jogosultja kötelezettséget vállal arra, hogy a szolgalmi jog ingatlan-nyilvántartási bejegyzését követően haladéktalanul, legkésőbb a bejegyzés napjától számított tizenöt munkanapon belül módosítja a változási tilalomról szóló rendeletét oly módon, hogy az 1222/1. és 1222/2. helyrajzi szám alatti ingatlanok kivételével valamennyi, az 1222. helyrajzi számú területből kialakított ingatlanon a változási tilalommal elrendelt korlátozást feloldja, vállalja továbbá, hogy ezen területet érintő további változtatási tilalmat tartalmazó rendeletet a jövőben csak a megállapodás 5. pontjában említett, későbbiekben kialakítandó ún. feltáró útra hoz. Az 5. pont szerint a felek megállapodnak, hogy amennyiben a szolgalmi jog kötelezettjei feltáró utat alakítanak ki, úgy az 1222/1. helyrajzi számú ingatlanról erre a kialakuló útra történő szolgalmi jog átjegyzéséhez hozzájárulnak. Ezen kötelezettségvállalása fejében a szolgalmi jog jogosultja vállalja, hogy az 1222/1. helyrajzi szám alatti ingatlant terhelő változtatási tilalmat az szolgalmi jog bejegyzését követően haladéktalanul, legkésőbb a bejegyzés napjától számított tizenöt munkanapon belül feloldja. A 7. pont szerint a szolgalmi jog jogosultja kötelezettséget vállal arra, hogy az 1222. helyrajzi számú ingatlanból kialakított valamennyi ingatlan vonatkozásában az azokon megvalósítandó beruházások építési engedélyéhez, közműhasználattal kapcsolatos, a közművek kialakításához szükséges hozzájáruló jognyilatkozatokat a kérelmezők részére a hatályos jogszabályok figyelembevételével megadja. A megállapodás 8. pontja szerint az alperes kijelenti, hogy az 1222/1., valamint az 1222. helyrajzi számú ingatlanokból később kialakított ingatlanok vonatkozásában az alperes önkormányzat a jogszabályon alapuló elővásárlási jogával nem kíván élni, és arról véglegesen lemond. A megállapodás 11. pontja szerint a

Pfv.I.20.535/2015/5.szám

szabad parti sétány és a feltáró út kialakításáról, annak fenntartásáról és működtetéséről saját költségén az alperes maga gondoskodik a megállapodásban részletezettek figyelembevételével.

A felek a 2010. április 16-i megállapodást a 2010. április 26-án kelt megállapodással módosították. A módosítás a korábbi megállapodást nem érintette, de a felek a szolgálat megnevezését átjárási szolgálatra módosították. A megállapodás alapján a telki szolgálat az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került.

A felperesek módosított keresetükben elsődlegesen kérték, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a szolgálat alapító szerződés érvénytelen, és rendelje el a telki szolgálati jognak az ingatlan-nyilvántartásból való törlését. Az érvénytelenség vagylagos jogcímeiként megtévesztésre, jogellenes fenyegetésre, valamint a megállapodás uzsorás és színlelt voltára hivatkoztak. Másodlagosan kérték a telki szolgálat megszüntetését.

Az alperes kérte a kereset elutasítását, vitatta, hogy a megállapodás érvénytelen.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította.

A lefolytatott bizonyítás eredményeképpen nem találta bizonyítottnak, hogy az alperes a felpereseket megtévesztés vagy jogellenes fenyegetéssel vette rá a szerződés megkötésére, amely - álláspontja szerint - egyébként a felek érdekeit kölcsönösen szolgálta. Érvelése szerint az sem volt megállapítható, hogy a felek színlelték a szerződést, mert ez az alperes részéről nem nyert bizonyítást. Szintén alaptalannak találta a felpereseknek a telki szolgálat megszüntetésére irányuló keresetét is.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amely annak megváltoztatására és a keresetnek helyt adó határozat meghozatalára irányult.

A másodfokú eljárásban hivatkoztak arra is, hogy a megállapodás azért is semmis, mert az alperes abban rendeletalkotásra vállalt kötelezettséget, ami polgári jogi megállapodás tárgya nem lehet. Álláspontjuk szerint ezt a semmisségi okot az elsőfokú bíróságnak az eljárása

Pfv.I.20.535/2015/5.szám

során hivatalból is észlelnie kellett volna. Hivatkoztak arra is, hogy a megállapodás nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik. A közfelfogással ugyanis ellenkezik, hogy közjogi jogalany - az alperes - áruvá tegye a kezében lévő közhatalmi eszközt.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - egyéb mellett - kiegészítette azzal, hogy a másodfokú eljárás alatt az alperes elfogadta a helyi építési szabályzatról szóló 2/2013. (XII.31.) önkormányzati rendeletét, amelyben a felperesek keresetével érintett ingatlanok korábbi területi besorolásán nem változtatott, vagyis azok továbbra is beépítetlenül megőrzendő parti sávként hasznosítandók.

Érvelése szerint a szerződési nyilatkozatból a szerződési akarat egyértelműen megállapítható volt: az alperes megfelelő kompenzáció ellenében és egy ingatlana javára a felperesek két ingatlana egészének terhére és közhasználat céljára átjárási szolgalmi jogot engedett. Az ilyen közérdekű használatra irányuló megállapodásnak nem látta jogszabályi akadályát.

Hangsúlyozta: A közhasználat céljára való átengedést, annak módját, terjedelmét és az egyéb szerződés feltételeket a felek a szerződési szabadságuk keretében szabadon, kizárólag az esetleges jogszabályi korlátokra tekintettel állapíthatták meg. A szerződéssel az alperes elérni kívánt célja a szabad parti sáv kialakításának biztosítása volt. Ennek érdekében került sor a változtatási tilalom elrendelésére. A felperesek által elérni kívánt cél a változtatási tilalmat elrendelő jogszabály hatálya alá tartozó ingatlanaik egy részének az annak hatálya alól való kivonása volt, továbbá az, hogy biztosítsák az azokon való építkezésükhöz szükséges hatósági engedélyek megszerzésének lehetőségét. A felek a céljaik eléréséhez a legalkalmasabb megoldást a szolgalmat alapító szerződés megkötésében találták, amelynek jogszabályi akadály nem volt, mert nincs olyan kogens rendelkezés, amely szerint az átjárási szolgalom csak szomszédos ingatlanok között alapítható.

Utalt arra, hogy a fellebbezési eljárásban a felperesek új semmisségi okként a jogszabályba ütközésre és a nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközésre hivatkoztak. A kettő

Pfv.I.20.535/2015/5.szám

annyiban függ össze, hogy az előbbit azzal indokolták, hogy ellenszolgáltatásként az alperes, illetve a polgármester rendeletalkotási kötelezettséget vállalt, közjogi közreműködést igénylő ügyekben pedig polgári jogviszony nem jöhet létre. A felperesek által megjelölt újabb semmisségi okok - a másodfokú bíróság érvelése szerint - azért alaptalanok, mert a magántulajdonú ingatlanok közhasználati célú átadását az önkormányzat szerződés keretében nem kényszerítheti ki, ám a szerződési akarat kialakulását közhatalmi eszközökkel ösztönözheti. Ilyen ösztönzés volt az alperes részéről, hogy a változtatási tilalmat elrendelő önkormányzati rendeletét a felperesek számára utóbb kedvezően módosította. Az önkormányzatnak a közcélt szolgáló szerződéskötést ösztönző eljárása megítélése szerint nem ütközik az általánosan elfogadott erkölcsi normákba, emiatt nem állapítható meg a szerződésnek a nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütköző volta.

A másodfokú bíróság utalt arra is, hogy a közhatalmi eszköz alkalmazása, illetve annak eredménye nem ellenszolgáltatás, hanem ellentételezés volt, ezért nincs lehetőség a szolgáltatások arányának egybevetésére, és ezért tekintendő a szolgálat alapítása ingyenesnek.

A másodfokú bíróság érvelése szerint a felperesek nem jelöltek meg az egyik fél oldalán sem olyan lényeges körülményváltozást, amely a szolgalmi jog keretében engedett közhasználat megszüntetését indokolná, és az a per egyéb adataiból sem volt megállapítható.

A jogerős ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, amely elsődlegesen annak a hatályon kívül helyezésére és a keresetnek helyt adó határozat meghozatalára irányult; másodlagosan az ügyben eljáró első- vagy másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérték.

Arra hivatkoztak, hogy a perbeli, szolgálat alapítására irányuló szerződés nem felel meg a Ptk. 165.§ (2) bekezdésében foglaltaknak, mert a megállapodásban foglalt cél elérésére telki szolgálat nem alapítható. A szolgálat rendeltetése ugyanis az, hogy az ingatlan tulajdonosa más ingatlanát a saját előnyére használja. A perbeli esetben azonban ez nem áll fenn, a parti sétány kialakítása nem kapcsolódik az alperes tulajdonában álló közút

Pfv. I.20.535/2015/5.szám

használatához, nem ahhoz kapcsolódó szükségletet elégít ki. Állították, hogy a perbeli megállapodás nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik, mert a közfelfogás szerint valamely közhatalmi jogkör gyakorlása nem tehető függővé szerződésben foglalt ellenszolgáltatástól. Kiemelték, hogy az alperes a változtatási tilalom feloldását vállalta a szolgálat alapításának a fejében.

Érvelésük szerint a perbeli megállapodással az alperes olyan ellenszolgáltatásra vállalt kötelezettséget, amely a helyi képviselő-testület át nem ruházható hatáskörébe tartozik, a megállapodás e miatt is jogszabálysértő. Utaltak arra, hogy a másodfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy az alperes e kötelezettségvállalását miért tartotta jogszerűnek. Hivatkoztak továbbá arra is, hogy az alperes jogellenesen mondott le a jogszabály alapján őt megillető elővásárlási jogáról, amely közjogi alapon illeti meg az önkormányzatokat. Álláspontjuk szerint a változtatási tilalom megszüntetésével kapcsolatos kötelezettségvállalás és az elővásárlási jogról való lemondás a szerződés részleges érvénytelenségét eredményezi, azok hiányában azonban a felek a szerződés nem kötötték volna meg, ezért az egész szerződés érvénytelen.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását célozta.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

Az alperes a felek között 2010. április 16-án létrejött szolgálat alapítására irányuló szerződés 4. és 5. pontja szerint önkormányzati rendelet módosítására vállalt kötelezettséget, a 7. pont szerint pedig arra, hogy az 1222. helyrajzi számú ingatlanból kialakított valamennyi ingatlan vonatkozásában az azokon megvalósítandó beruházások építési engedélyéhez, a közműhasználattal kapcsolatos, a közművek kialakításához szükséges hozzájáruló nyilatkozatokat a felperesek mint kérelmezők részére megadja, amennyiben ezek a nyilatkozatok nem ütköznek jogszabályba.

A Kúriának ezért elsődlegesen abban kellett állást foglalnia, hogy polgári jogi megállapodásnak közhatalmi aktus meghozatala lehet-e tárgya, vagy az ilyen kötelezettségvállalást tartalmazó szerződés semmis.

Pfv.I.20.535/2015/5.szám

A Kúria nem értett egyet a másodfokú bíróság álláspontjával abban, hogy a rendeletalkotás (módosítás) nem volt a megállapodás tárgya, arra az alperes nem ellenszolgáltatásként vállalt kötelezettséget. Ennek a következtetésnek ellentmond egyrészt magának a megállapodásnak a szövegszerű tartalma, másrészt az, hogy a polgári jogban az ellentételezésnek nincs az ellenszolgáltatástól eltérő jogi tartalma. A szerződésben ellenszolgáltatásként vállalt kötelezettség tartalmán és jogi megítélésén nem változtat az, ha a felek a megállapodásukban az ellentételezés kifejezést használják.

A szerződési szabadság elvéből következik, hogy a felek a szerződésük tartalmát az abból eredő joghatásokat szabadon állapítják meg. Vannak azonban olyan kötelező jogszabályi rendelkezések, amelyek a vállalt szolgáltatást tiltják, vagy akadályát képezik, hogy ahhoz a felek által célzott joghatás fűződjön.

A perbeli jogvita elbírálása során alkalmazandó, a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 10.§ (1) bekezdés a) pontja kimondja, hogy a képviselő-testület hatásköréből nem ruházható át a rendeletalkotás. A Legfelsőbb Bíróságnak a Kúria által is irányadónak tekintett gyakorlata szerint közigazgatási jogcselekmények elvégzése (a közhatalmi aktusok meghozatala) nem a polgári jog körébe tartozik, így azok, és az azokkal kapcsolatos akaratnyilvánítás polgári jogi szerződés tárgya nem lehet (BH 2001.332., BH 2002.235.).

A helyi önkormányzat mint jogi személy nem vállalhat polgári jogi megállapodás keretében kötelezettséget a képviselő-testület át nem ruházható jogkörébe tartozó rendeletalkotásra. Az ilyen megállapodás - mint a bíróság előtt ki nem kényszeríthető - jogilag lehetetlen szolgáltatásra irányul, ezért az semmis [a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 227.§ (2) bek.].

A kifejtettek vonatkoznak a perbeli megállapodás 7. pontjában foglaltakra is. Az alperes az önkormányzat vagy annak szervei hatáskörébe tartozó közigazgatási eljárásokban hozandó döntésekkel kapcsolatban polgári jogi értelemben vett kötelezettséget nem vállalhat.

A felperesek alappal hivatkoztak arra is, hogy a felek megállapodásában kitűzött célra telki szolgálat nem

Pfv. I. 20. 535/2015/5. szám

alapítható. A Ptk.-nak a tulajdonjogra vonatkozó szabályai a dologi jogok zártkörűségének az elvén alapulnak. Ez a többi mellett azt jelenti, hogy a jogalanyoknak nincs joguk arra, hogy például egy idegen dologbeli jogot a törvényben kifejezetten nem szabályozott tartalommal alapítsanak. Azok csak a jogalkotó által meghatározott formában és tartalommal létesíthetők, a felek a Ptk. rendelkezéseitől csak akkor térhetnek el, ha azt a törvény kifejezetten megengedi.

Telki szolgalmat alapján valamely ingatlan (uralkodó telek) mindenkori birtokosa más ingatlanát (szolgáló telek) meghatározott terjedelemben használhatja, vagy követelheti, hogy a szolgálommal terhelt ingatlan birtokosa a jogosultságából egyébként folyó valamely magatartástól tartózkodjék [Ptk. 166.§ (1) bek.]. A szolgálom olyan dologi jog, amelynek sem jogosultja, sem kötelezettje nem eleve megnevezett személy, hanem egy telek mindenkori birtokosa, függetlenül attól, hogy a telket tulajdonosként vagy más jogcímen birtokolja. A szolgálom lehetséges körét a Ptk. nem határozza meg kimerítően, csak példálózó felsorolást ad azzal, hogy a telki szolgálmat átjárás, vízellátás és vízelvezetés, pince létesítése, vezetékoszlopok elhelyezése, épület megtámasztása céljára, vagy a jogosult számára előnyös más hasonló célra lehet alapítani [Ptk. 166.§ (2) bek.]. A szerződéssel létesített szolgálom esetében tehát a felek rendelkezési szabadsága kiterjed a szolgálom tartalmának meghatározására, azzal azonban, hogy a szolgálom csak célhoz kötötten alapítható, és a szolgálom lehetséges céljait a Ptk. a példálózó felsorolással támpontokat adva korlátozza. A szolgálomnak az uralkodó telken folytatott, a jogosult termelését vagy szükségleteinek kielégítését szolgáló tevékenység gyakorlását kell közvetlenül elősegítenie úgy, hogy az uralkodó telek használhatósága körében biztosítson a jogosult számára előnyt. A használat célja nem lehet ettől független vagy öncélú.

Az adott ügyben a szolgálom alapításának a célja a jogosult (alperes) költségén létrehozandó parti sétány kialakítása annak érdekében, hogy a felperesek vízparti ingatlanára természetes személyek bejuthassanak, ott tartózkodhassanak, vagyis az ingatlan a nagyközönség számára hozzáférhető legyen. Ezek a célok, a felek által megszerezni kívánt jogok és az őket terhelő kötelezettségek nem felelnek meg a telki szolgálom minimális törvényi feltételeinek, azok nem a közútként

Pfv.I.20.535/2015/5.szám

használt uralkodó telek rendeltetésével összefüggő előnyök biztosítását szolgálják. Ebből következően a megállapodás - a Ptk. 166.§-ában foglaltakra figyelemmel - a törvény kötelező rendelkezésébe ütköző tilos célra irányult; e miatt a Ptk. 200. § (2) bekezdésébe ütközően semmis, és mint ilyen érvénytelen.

A Ptk. 200.§ (2) bekezdése szerint semmis a szerződés akkor is, ha nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik. Ez a szabály szubszidiárius jellegű, alkalmazására csak akkor van lehetőség, ha felek megállapodása más okból nem minősül érvénytelennek. Miután a Kúria álláspontja szerint a felek által kötött megállapodás más okból semmis, ezért a megállapodásnak a nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütköző jellegét érdemében nem kellett vizsgálni.

Az érvénytelen szerződéshez fűződő jogkövetkezmények alkalmazása körében a teljesített szolgáltatásokkal összefüggő vagyoneltolódás rendezésére az adott ügyben - erre irányuló kérelem hiányában - nem volt szükség. Másrészt a megállapodásban vállalt szolgáltatások jogilag lehetetlen volta miatt arra - részben - nem is lett volna lehetőség. A szolgalmat alapító megállapodás érvénytelensége folytán a telki szolgalmat érvényesen nem jött létre, így annak az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése is érvénytelen. Ezért a Kúria az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 62.§ (1) bekezdés aa) pontja alapján annak a tűrésére kötelezte az alperest, hogy a szolgalmi jogot az ingatlan-nyilvántartásból töröljék, és ennek érdekében megkeresi az illetékes ingatlanügyi hatóságot.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a Pp. 274.§ (1) bekezdése szerint a felperesek kérelmére tárgyaláson meghozott határozatával a jogszabálysértő jogerős ítéletet - nem érintve az annak az illeték leletezésére vonatkozó rendelkezését - a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta [Pp. 253.§ (2) bek.].

A felülvizsgálati kérelem eredményre vezetett, ezért a Kúria az alperest kötelezte a Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint a felperesek által az első- és másodfokú eljárásban részben lerótt, valamint a leletezés terhével megfizetni rendelt (a jelen ítélettel nem érintett) és a felülvizsgálati

Pfv. I.20.535/2015/5.szám

eljárásban lerótt felülvizsgálati eljárási illeték (összesen 3.618.000 forint), továbbá az első- és másodfokú, valamint a felülvizsgálati eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltségük megfizetésére.

Budapest, 2016. február 29.

Dr. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Lukácsi Beáta s.k. bíró

Kerekesné

A kiadmány hitelével:

Ker
írnök